

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНСТИТУТ АЕРОПОРТІВ
ALLBAU SOFTWARE
КОРПОРАЦІЯ ТЕХНОНІКОЛЬ

АРХІТЕКТУРА *та* ЕКОЛОГІЯ

**Матеріали VI Міжнародної
науково-практичної конференції**

17–19 листопада 2014 року

Київ – 2014

АРХІТЕКТУРА та ЕКОЛОГІЯ: Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції (м.Київ, 17–19 листопада 2014 року). – К.: НАУ, 2014. – 332 с.

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ КОНФЕРЕНЦІЇ:

1. Проблеми розвитку архітектурного середовища.
2. Містобудування, екологія, територіальне планування.
3. Аркологія як перспективний напрямок інтегрованого розвитку архітектури та екології.
4. Промислове, цивільне та транспортне будівництво.
5. Теорія, методика та практика дизайну.
6. Інформатизація архітектурно-будівельної освіти.
7. Екологічний моніторинг, моделювання і прогнозування стану довкілля.
8. Практичний досвід застосування інформаційних технологій у архітектурному проектуванні, будівельному конструюванні, будівництві та дизайні.
9. Дидактичні особливості та практичний досвід базової і професійної інформатичної підготовки майбутніх архітекторів, будівельників, дизайнерів, екологів.

Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції "АРХІТЕКТУРА та ЕКОЛОГІЯ" висвітлюють питання, пов'язані з дослідженням взаємодії та взаємозалежності архітектури і екології, з модернізацією вищої архітектурно-будівельної та екологічної освіти, зокрема, у плані її комплексної інформатизації.

Для студентів вищих навчальних закладів, аспірантів, наукових та педагогічних працівників, практикуючих архітекторів, дизайнерів, інженерів-будівельників, екологів.

Робочі мови конференції: українська, російська, англійська.

© Національний авіаційний університет, 2014р.

ПРОГРАМНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

ГОЛОВА:

Харченко В.П., д-р техн. наук, професор, проректор з наукової роботи НАУ

ЗАСТУПНИКИ ГОЛОВИ:

Чемакіна О.В., канд. арх., доцент, директор ІАП;

Белятинський А.О., д-р техн. наук, професор;

Дорошенко Ю.О., д-р техн. наук, професор;

Смирнов Ю.О., Allbau Software GmbH

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР:

Костюченко О.А., асистент

ЧЛЕНИ ПРОГРАМНОГО КОМІТЕТУ:

Авдєєва Н.Ю., к.арх., доцент;

Авдєєва М.С., к.арх., доцент;

Агєєва Г.М., к.т.н., доцент;

Барабаш М.С., к.т.н., доцент, ТОВ "ЛІРА САПР"

Бірілло І.В., к.т.н., доцент;

Бармашина Л.М., к.арх., доцент;

Болотов Г.І., к.арх., доцент;

Дегтярьов Є.О., Allbau Software GmbH;

Ільченко Д.М., к.арх., доцент;

Ковальов Ю.М., д-р техн. наук, професор;

Кузнєцова І.О., д-р мистецтвознавства, професор;

Лапенко О.І., д-р. техн. наук, професор;

Макаренко М.Г., к.т.н., доцент;

Матвєєва О.Л., к.т.н., доцент;

Олійник О.П., к.арх., доцент;

Тимошенко М.М., к.арх., доцент;

Товбич В.В., д-р арх., професор;

Трошкіна О.А., к.арх., доцент.

тажувати рекламну площину різними кольорами та відтінками не бажано.

За допомогою кольору в візуальній рекламі на транспорті (ВРТ) виділяють певні компоненти. Якщо кольором акцентувати увагу на ілюстрації, то це приверне приблизно – 70% потенційних споживачів. А якщо реклама буде тільки текстового характеру, без кольорових ілюстрацій, то приверне увагу – приблизно 40%.

Колір в ВРТ в предметно-просторовому середовищі міста виконує ряд функцій:

- привертає увагу читачів;
- збільшує запам'ятовуваність та впізнаваність;
- виділяє певні компоненти рекламного повідомлення.

Зазвичай рекомендується застосовувати в ВРТ не більше двох різних кольорів, які, можна урізноманітнити за рахунок споріднених їм відтінків. Оскільки таку спорідненість створює відчуття колірної послідовності не дратує зір, та гармонійно виглядає в предметно просторовому середовищі міста. Чим більше буде використано кольорів в рекламі, тим менше вона буде сприйматися і читатися коректно. Тому, що рекламне повідомлення зображене на борту транспортного засобу майже весь час перебуває в русі.

За ступенем найкращого сприйняття кольорів шрифту в ВРТ можна розділити на такі поєднання:

- жовтий на чорному;
- білий на синьому;
- помаранчевий на чорному;
- чорний на білому;
- білий на червоному;
- чорний на помаранчевому;
- зелений на білому;
- червоний на зеленому.

При такому поєднанні колірної гами шрифтів, рекламне повідомлення, що зображене на борту транспортного засобу коректно і швидше читається в динаміці.

Кольори в ВРТ викликають почуття, а не логіку людини, а саме:

- викликають психологічну реакцію: підкреслюють якість, настрій, почуття, створюють тепле або холодне середовище, відображають пори року;
- мають фізіологічні наслідки, як позитивні так і негативні оптичні подразники;
- надають об'ємність рекламному середовищу і предметам;

За допомогою кольору в ВРТ можна викликати певні емоції.

Червоний колір – асоціюється з силою, активністю, динамікою і викликає підвищену емоційну реакцію. Відтінки червоного кольору викликають менш негативні психофізіологічні реакції, тому широко застосовуються в ВРТ.

Жовтий колір – символ сонця, радості.

Зелений колір в графічній рекламі на борту транспорту символізує весну, свіжість, природу, здоров'я. Він заспокоює, розслабляє. Гармонійно вписується в предметно просторове середовище міста. Краще підходить як фон, а також в медичній рекламі.

Синій колір на борту транспортного засобу символізує спокій, умиротво-

рення. Об'єкти цього кольору здаються віддаленими та статичні.

Білий колір – символ чистоти і початку. Загалом білий колір в ВРТ використовується як фон.

Сприйняття кольору в ВРТ залежить від віку, статі. Залежить також від національних і культурних традицій. Перевага кольору різна в різних країнах у різних народів.

Іноді розходиться і символіка. У європейців білий колір - символ чистоти і початку, а у східних народів - це, перш за все, колір трауру, скорботи і покірності.

Висновки. При виборі кольору в ВРТ в предметно – просторовому середовищі міста необхідно обов'язково врахувати. Психофізіологічні можливості кольору, формотворчі та композиційні можливості кольору, умови сприйняття рекламного повідомлення на борту транспортного засобу (освітлення в предметно-просторовому середовищі міста, відстань до рекламного повідомлення, швидкість транспортного засобу, оточення та культурних традицій).

УДК 725.57(043.2)

АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМИ АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЦЕНТРІВ РАННЬОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ

В.Л. Головащенко, магістрант, **О.Ю. Дорошенко**, д.т.н. професор
Національний авіаційний університет, м.Київ, Україна

Постановка проблеми. У сучасному світі існують різноманітні погляди та підходи до проблеми раннього розвитку дитини. Дослідження в галузі раннього розвитку дитини довели, що такий розвиток слід починати від народження дитини, навіть до її народження, а після 3-х років починати це уже запізно. Під терміном ранній розвиток розуміють розвиток дитини від її народження до 7 років.

Метою роботи є пропозиційна презентація методів архітектурного формування центрів раннього розвитку дитини в умовах дошкільної освіти в Україні.

Основні результати дослідження. Як стверджують експерти, за останні чотири роки кількість дошкільних приватних освітніх закладів в Україні збільшилася втричі. Найбільша концентрація приватних центрів розвитку дитини спостерігається в столиці України, чимало працює в містах-мільйонниках та менших за обсягом містах.

Міста ростуть вшир, займаючи все більшу площу, але зі збільшенням цих площ майже не збільшується кількість дошкільних навчальних закладів.

У всіх провідних країнах світу приділяється належна увага розвитку мережі освітніх закладів. Разом із тим, поза увагою суспільства нерідко опиняються центри раннього розвитку дитини, в яких має відбуватися фізичний, інтелектуальний і психологічний розвиток дітей відповідно до їх вікових груп.

Передові Центри пропонують розвивати дітей від народження. Сюди відносять різноманітні заняття для дітей, а також спільні заняття з їхніми бать-

ками. Центри раннього розвитку можуть також готувати дітей до школи та навчати їх іноземних мов. Розрахована така програма на малюків від 1 до 7 років. А щоб діти розвивалися не лише фізично, але і творчо, для них працює художня майстерня, де їх навчають пластичних мистецтв.

Також можна спостерігати певну взаємодію між центрами раннього розвитку дитини і дитячими садочками. Дитячий садочок напрочуд важливий, адже діти навчаються порядку, організованості, вчать поводитися в колективі, однак він не в змозі надати повного обсягу знань, які може надати Центр раннього розвитку дитини.

Дитячі садочки дають стандартний, необхідний багаж знань, а ось навчити дитину, скажімо, малюванню, основам образотворчого мистецтва чи іноземним мовам, значно важче. Так само в Центрах раннього розвитку дитини влаштовують свята, які вдома зробити неможливо. Такий Центр в змозі дати дитині спілкування та можливість розвитку творчого потенціалу, якого не вистачає ані вдома, ані в дитячому садочку.

Найбільше Центрів раннього розвитку є у містах, проте подекуди діють такі заклади і в районних центрах. Та батькам варто враховувати, що навчальні програми, за якими вони працюють, затверджують лише керівники закладів, а державні органи управління освіти до них стосунку не мають.

У статті 12 Закону України «Про дошкільну освіту» сказано про те, які типи дошкільних навчальних закладів можуть створюватися відповідно до потреб громадян України. Передбачено лише створення такого типу дошкільного навчального закладу, як Центр розвитку дитини (ЦРД).

Рис. 1. Академія музики, слова і танцю, Dilbeek, Бельгія

Проектування Центрів раннього розвитку дитини потребує врахування багатьох факторів, зокрема:

- 1) соціально-економічних;
- 2) національних;
- 3) культурно-освітніх і мовних потреб дитини та її батьків;
- 4) наявності території для облаштування майданчиків;

- 5) належної матеріально-технічної, навчально-методичної бази;
- 6) кадрового забезпечення тощо.

Заняття в таких Центрах мають здійснюватися в різних вікових групах: від 1 до 3, від 3 до 5 та від 5 до 7 років. При розробці проекту мають враховуватися загальні методи розвитку фізичних та розумових здібностей дитини, зокрема, темпи, знання та здібності, і створюватимуться передумови для максимально продуктивних занять. А на основі виявлених здібностей в старшому віці створюватимуться індивідуальні плани спортивних програм та студій, які мають найповніше розкрити потенціал дитини в її подальшому житті.

У системі дошкільних навчальних центрів, діти отримують знання та навички з різною спрямованістю: загальний розвиток, іноземні мови, гімнастика, музичний і фізичний розвиток, творчість тощо.

Рис. 2. Еко-павільйон для дітей "Пульгон" в місті Венло Нідерланди

Основними завданнями Центрів є:

- забезпечення всебічного фізичного та розумового розвитку дітей дошкільного віку, враховуючи їхні індивідуальні, психічні та фізичні особливості;
- виявлення особливостей архітектурно-планувальної організації Центрів (як дошкільних навчально-виховних закладів) раннього розвитку;
- забезпечення ранньої соціальної адаптації дітей до умов дошкільного навчального закладу та готовності до шкільного навчання;
- впровадження новітніх технологій розвитку особистості дитини.

Висновок. До практичної корисності Центру раннього розвитку дитини відносять знання та навички з різною спрямованістю: загальний розвиток, іноземні мови, гімнастика, творчий і фізичний розвиток тощо.

Завдяки цьому є можливість здійснення організації загального розвитку дитини, де враховуватимуться темпи, знання та здібності і створюватимуться передумови для максимально продуктивних занять. А на основі виявлених здібностей, створюватимуться плани спортивних програм та студій, які мають найповніше розкрити потенціал дитини в дошкільному віці. Тому сьогодні є доцільним формування Центрів раннього розвитку дитини та перспективність їх подальшого впровадження у практику будівництва, що дасть змогу розв'язати проблему організації закладів даного типу, підвищити ефективність дошкільної освіти в Україні.